

Chương 11

Gặp May

Hoạt động bán hàng qua mạng kéo dài suốt hai ngày, Bùi Anh bán giúp hết ba ngày ở cửa hàng mới được được Nhậm San San thỏa mãn cho về nhà.

Mặc dù cả người mệt gần chết, nhưng nhìn định mức đơn hàng mỗi ngày cứ tăng lên khiến lòng cô được an ủi phần nào.

Từ cửa hàng của Nhậm San San trở về, Bùi Anh lười biếng nằm ở nhà hai ngày mới lấy lại tinh thần.

Hôm nay cô khá là phấn khích, bởi vì bộ phim “Lưu Quang Nghệ Thường” mà cô đóng vai phụ cuối cũng cũng chiếu đến phân cảnh của cô rồi!

Trước đây, cô cũng từng đóng vai phụ trong phim truyền hình của Thượng Tinh, nhưng bộ phim ấy không có tỷ lệ người xem cao như “Lưu Quang Nghệ Thường”, hơn nữa Hoàn Vũ rất chịu chi, những đề tài liên quan đến bộ phim truyền hình này luôn xuất hiện trên top tìm kiếm của Weibo.

Phim truyền hình chiếu đúng bảy giờ ba lăm phút tối, Bùi Anh đã ngồi canh trước ti vi xem tin tức từ sớm.

Thật ra trong lòng cô vẫn thấy hơi thấp thỏm, nhờ đâu phim đang chiếu lại gặp phải chuyện gì đó rồi hủy bỏ thì sao? Dù gì những chuyện như vậy trước đây cô cũng từng chứng kiến.

May là sau khi kết thúc quảng cáo, bộ phim truyền hình được phát sóng thuận lợi, Bùi Anh thở phào nhẹ nhõm rồi chăm chú xem phim.

“Cô làm sao vậy? Trang phục thế nào sao để cho Thi Tĩnh mặc được?” Trong ti vi, quản lý của Thi Tĩnh cầm một chiếc váy màu rượu chát trên tay ném thẳng lên người Thẩm Lưu Quang, giận đến nổi lông mày cũng sắp dựng cả lên.

Trong phòng trang điểm có mấy cô gái đang cười trộm, Thẩm Lưu Quang cúi đầu nhìn chiếc váy, viền mắt đỏ hoe: “Tôi không biết tại sao lại như vậy, lúc trước tôi kiểm tra rõ ràng nó vẫn rất bình thường...”

Thi Tĩnh ngồi trước gương trang điểm, bình tĩnh lướt nhìn mấy cô gái qua gương. Người quản lý của cô vẫn đang thở hổn hển trách mắng Thẩm Lưu Quang, cô đứng dậy, đôi mắt hơi rũ xuống nhìn chiếc váy Thẩm Lưu Quang đã chuẩn bị cho mình: “Bây giờ chỉ cách giờ diễn còn đúng ba mươi phút, nếu cô có thể giải quyết vấn đề trong khoảng thời gian trên, tôi vẫn sẽ mặc trang phục cô thiết kế lên sân khấu.”

Những lời này như ánh sáng từ thiên đường chiếu xuống, khiến Thẩm Lưu Quang như chết đi sống lại: “Cô yên tâm, tôi sẽ đi đổi váy ngay bây giờ, nhất định sẽ kịp cho cô lên sân khấu!”

Thi Tĩnh khẽ gật đầu: “Tốt nhất là như vậy.”

“Ồ...” Bùi Anh ngồi cạnh bàn, trong tay đang cầm một cây viết ghi chép vào quyển sổ con con: “Chỗ này hình như ưu tư chưa đúng lắm thì phải...”

Cô vừa xem mình biểu diễn trên ti vi, vừa tìm chỗ mình cho là còn chưa ổn thỏa.

Quyển sổ này bắt đầu tồn tại từ khi cô diễn bộ phim truyền hình đầu tiên, góp nhặt từng ngày cho đến bây giờ mới chỉ hơn nửa cuốn. Bình thường lúc không có chuyện gì cô sẽ giở sổ ra rồi đọc qua một lượt, không ngừng tổng kết và sửa chữa, cải thiện kỹ năng biểu diễn từng chút một.

Sau khi cảnh catwalk kết thúc, Bùi Anh không còn cảnh diễn nào khác nữa, nhưng mà xem cảnh catwalk vừa rồi trong ti vi, cô vẫn hơi rung động.

Người đi trên bục chữ T là cô mà cũng chẳng phải cô, cô đưa tay nhắc chân thậm chí cả ánh mắt cũng tràn đầy khí thế, giống như trời sinh cô ra đã sống vì catwalk.

Hình như cô cũng bị chính bản thân mê hoặc.

Bùi Anh không nhịn được phì cười hai tiếng, sau khi phim kết thúc, cô tắt ti vi.

Sáng ngày thứ hai, cuối cùng cô cũng nhớ phải lên Weibo xem tin tức.

Hiện nay “Lưu Quang Nghệ Thường” lọt vào top, hai tập mới phát sóng nhất định sẽ gây nên tranh luận, nói không chừng có thể nhắc đến mình đôi câu.

Kết quả vừa lên Weibo cô đã trợn tròn mắt, hơn chín mươi nghìn người hâm mộ và hơn nghìn bình luận mới để lại... Lần trước cô bị chửi cũng không đến mức này!

Bàn tay cầm chuột hơi lưỡng lự, sau khi chuẩn bị tâm lý xong, cô kiên quyết mở ra.

“Thi Tĩnh đẹp quá!! Tôi xem cảnh catwalk trên máy tính ba mươi lần lận đó! Hôm nay màn hình máy tính vô cùng sạch sẽ!”¹

“Chân thật dài, chân thật dài, chân thật dài nha QAQ chân quan trọng nên phải khen ba lần QAQ”

“Muốn ngủ cùng Thi Tĩnh, giúp tôi (doge)”

“Má nó ban đầu cảm thấy “Lưu Quang Nghệ Thường” càng ngày càng khó coi! Cũng muốn bỏ phim rồi! Không ngờ tới hôm qua thả chiêu lớn như vậy! Nữ hoàng Thi Tĩnh đẹp ngây người!!!

“Chân mát thẳng bằng, tôi qua xem một tập mới thỏa mãn làm sao (sắc)”

“Đại mỹ nữ diễn rất tốt, tôi còn tưởng cô ấy là người mẫu chuyên nghiệp đấy~”

“Thoáng cái đã thật nhiều tình địch QAQ Bùi Bùi, tôi là fan lâu năm của cô đây!”

“Đạo diễn cho Thi Tĩnh thêm phân cảnh thêm đùi gà nhé!! Tôi qua lượt khảo sát tình tiết mới của bộ phim tăng cao vượt bậc đều là nhờ công của cô ấy đó!”

Bùi Anh xem tới đây thì khá là sững sốt, tôi qua lượt khảo sát tình tiết mới tăng cao? Cô vội vàng bấm vào ô trạng thái của bộ phim truyền hình “Lư Quang Nghệ Thường”, bài viết xuất hiện đầu tiên trong Weibo chính là biểu đồ đường cong lượt khảo sát.

Tối hôm qua... cao hơn cả ngày đầu phát sóng!

“Ôi trời.” Bùi Anh khẽ kêu lên, lẽ nào là công lao của cô thật sao?

Chuông điện thoại di động reo vang, Bùi Anh thấy Trần Thắng gọi tới thì vội vàng nhận: “Chào tổng giám đốc Trần.”

“Tiểu Bùi à, em xem Weibo rồi sao? Tập phim “Lư Quang Nghệ Thường” phát sóng tối hôm qua được khen ngợi nhiều lắm.” Giọng nói Trần Thắng đều tràn ngập ý cười: “Anh thấy lượng fan của em cũng tăng lên khá nhiều, còn được lên top tìm kiếm, chúc mừng em nhé.”

“Cảm ơn tổng giám đốc Trần.” Đột nhiên được Trần Thắng khen ngợi nhiệt tình như vậy, nhất thời Bùi Anh lại cảm thấy không quen.

“Báo cho em một tin tốt nữa này, bên anh mới nhận được hai lời mời, một là chụp ảnh tạp chí thời trang, một là quảng cáo giày cao gót, đều chỉ tên em đó.”

“Thật không ạ?” Tin tức này còn khiến Bùi Anh vui sướng hơn cả việc cô được tặng mấy chục ngàn người hâm mộ trên Weibo.

Có lời mời chỉ đích danh cô nữa, chuyện này chưa bao giờ xảy ra!

“Thật thật.” Trần Thắng trả lời liên tục, bây giờ Bùi Anh đang ở top bình luận, hơn nữa cũng không phải là một người nổi tiếng, nghệ sĩ vừa mới nổi sẽ tiết kiệm tiền hơn, đương nhiên họ phải nhanh mời lấy, nếu không đợi sau này Bùi Anh càng ngày càng nổi tiếng, giá trị con người cũng cứ thế tăng theo.

Trong đầu Bùi Anh không suy nghĩ được nhiều như Trần Thắng, cô chỉ thấy phấn chấn vì mình có việc mới mà thôi: “Cảm ơn tổng giám đốc Trần!”

“Cảm ơn anh làm gì, là em diễn tốt mà, hôm nay anh cũng vừa xem hai tập tối qua rồi, đúng là rất xuất sắc, anh đã nói rồi sẽ có ngày vàng sẽ phát sáng thôi ha ha ha.”

“Ha ha ha.” Bùi Anh cười theo anh ba tiếng, trong lòng lại lặng lẽ đáp lời, tổng giám đốc Trần à, trước kia anh không nói vậy đâu.

“Chờ lát nữa em cứ tới phòng làm việc, anh sẽ nói rõ chuyện công việc với em.”

“Được ạ, em đi ngay đây.”

Bùi Anh cúp máy, khước miệng bất giác lại cong lên, linh cảm trước của cô quả là không sai mà, hình như cô bắt đầu đổi vận rồi!

Bùi Anh chuẩn bị rất nhanh chóng, cô cầm một hộp sữa tươi và một miếng bánh mì rồi lao nhanh xuống lầu.

Lúc ngồi trên xe taxi, cô lại lấy điện thoại ra load Weibo một lúc.

Chỉ trong chốc lát, bình luận lại tăng thêm mấy trăm, còn có mấy ngàn lượt nhắc tên². Bùi Anh chọn các lượt nhắc tên mới, phát hiện có một tài khoản weibo khá nổi tiếng đã chia sẻ Weibo của cô về.

Phôi đồ của Weibo đều là cảnh tối qua trong phim truyền hình khi Thi Tĩnh xuất hiện, chín ô vuông tiêu chuẩn. Câu bình cũng khá là ngắn gọn, chỉ đơn giản một câu:

“Weibo không thu tiền điều này, tôi đăng lên để mọi người hạnh phúc :)
@Bùi Anh #Luu Quang Nghê Thường Thi Tĩnh#”

Lần đầu tiên Weibo của Bùi Anh được một tài khoản lớn chia sẻ, trong lòng lại thấy hơi hồi hộp, hơn nữa cô còn phát hiện ra, tài khoản weibo này vừa theo dõi cô nữa.

Chẳng lẽ fan của cô thật?

Cô thoát khỏi Weibo, quyết định vào nhóm bạn bè tìm kiếm sự an ủi.

So với trên Weibo gió nổi mây vần thì trong ở weixin vẫn gió yên sóng lặng. Có mấy người bạn khá quen gửi tin nhắn riêng cho cô, bày tỏ chúc mừng, cô trả lời từng cái một.

Điện thoại lại rung lên, nhận được một thông báo mới của Du Khải Trạch.

Bùi Anh thoáng ngẩn người, cô kết bạn với Du Khải Trạch lâu như vậy, lịch sử trò chuyện của hai người chỉ dừng lại lần anh chuyển hình cho cô ngày đó, làm cô sắp quên người mất.

Du Khải Trạch: Người đẹp à, có lẽ cô thành công rồi đó. (nhe răng)

Bùi Anh: Còn sớm mà. (xấu hổ)

Du Khải Trạch: Đừng khiêm tốn, đã lên top tìm kiếm Weibo rồi (nhe răng) chúc mừng cô nhé.

Bùi Anh: Cảm ơn ^_^

Du Khải Trạch: Kỹ thuật diễn và ngoại hình của cô không tệ, nếu bên tôi có phim mới thiếu nhân vật nữ chính sẽ thông báo với cô đầu tiên ngay, hy vọng có cơ hội hợp tác với cô.

Bùi Anh khẽ cong môi, suy nghĩ làm sao để trả lời Du Khải Trạch.

Du Khải Trạch được coi là thái tử gia của tập đoàn Hoàn Vũ, chắc chắn trên tay anh ta toàn là tài nguyên tốt, anh chịu giới thiệu giúp cô sẽ bớt sức hơn nhiều. Nhưng cô và Du Khải Trạch chỉ là quan hệ xã giao, anh đưa càn ô liu ra như vậy, cô cũng không dám tùy tiện mà nhận lấy, uổng công nhận tình cảm của người ta.

Bùi Anh: Cảm ơn ý tốt của anh, nếu có cơ hội thích hợp, tôi sẽ cố gắng hết sức tranh thủ. ^_^

Cô suy nghĩ hồi lâu rồi chỉ đáp lại một câu trả lời lấp lửng như vậy.

Du Khải Trạch: Tốt lắm, tôi quay phim tiếp đây.

Bùi Anh: Được, anh bận rộn quá.

Cô trở lại trang chủ weixin, xem thử cuộc nói chuyện nằm ở vị trí đầu tiên.

Không biết bây giờ Tống Nam Xuyên đang làm gì vậy nhỉ? Có biết ở trên Weibo cô được lên top bình luận không? Ừ... Mặc dù anh là cổ đông lớn của Hoàn Vũ, nhưng cô cảm thấy anh không quan tâm giới giải trí lắm đâu.

Nhưng bây giờ cô đang thấy rất vui, rất muốn chia sẻ với anh một chút. Cô mở khung chat với Tống Nam Xuyên, suy tính xem phải nói chuyện này với anh thế nào mới có vẻ tự nhiên.

Hồi lâu sau, cuối cùng cô nhanh trí hơn một chút.

“Tổng giám đốc Tống, tôi nhận được công việc mới, có một quảng cáo đó, lúc có tiền sẽ mời anh ăn cơm ha ha.”

Đơn giản là một công đôi việc, lần đầu tiên Bùi Anh thấy mình giỏi thế này.

Sau khi ở trong phòng làm việc bàn bạc công chuyện với Trần Thắng xong, cô mua một đồng hồ ăn lớn mang đến phòng làm việc của Nhậm San San. Trước mắt vẫn phải chúc mừng ngày tốt này cái đã!

Lúc trước Nhậm San San lên mạng đã thấy Weibo rầm rộ thế nào rồi, còn chưa kịp gọi điện chúc mừng Bùi Anh thì cô đã xách đồ ăn tới cửa.

“Chao ôi, phát tài đó sao?” Nhậm San San vừa lấy đồ ăn trong túi ra, vừa nhú mày nhìn cô.

Bùi Anh cười hì hì: “Nói ra có thể cô không tin, tôi vừa nhận công việc mới rồi đó, một quảng cáo đại diện, một việc là chụp ảnh tạp chí thời trang, mới vừa ký hợp đồng!”

“Có thể chứ, còn quảng cáo nữa à!” Nhậm San San vui vẻ đánh vào cô một cái, “Tôi thấy người hâm mộ cô trên Weibo cũng tăng đến hơn hai mươi vạn rồi đó, lần này tốt quá rồi, nói không chừng sắp nổi tiếng thật ấy!”

“Đúng không!”

“Chờ cô nổi tiếng rồi thì cửa hàng quần áo của chúng ta cũng không thiếu khách nữa!”

“...”

Bùi Anh đang muốn tìm một cái máng để nôn thì điện thoại trong túi xách lại đột ngột vang lên. Điện thoại vừa mới được kết nối, người đầu dây đã vội vàng nói ngay: “Tú Quyên hả, mẹ đây.”

Chú thích:

1. Ý chỉ vừa xem vừa liếm màn hình, mê mẩn...
2. Tương tự tag của facebook.